

Zorgverlener, neem jij mij serieus?

De onderbehandeling van somatische klachten bij mensen met een psychische kwetsbaarheid.

SAMENVATTING VOOR BELEIDSMEDEWERKERS

Lees [hier](#) het volledige rapport

PROBLEEMSTELLING

Minstens 10% van de Belgische bevolking kampt met een psychische kwetsbaarheid. Momenteel hebben zij onvoldoende toegang tot kwaliteitsvolle somatische gezondheidszorg. Het stigma bij zorgverleners ten opzichte van deze doelgroep speelt hier een grote rol in. Daarnaast geven psychiatrische zorgverleners aan te weinig kennis te hebben van lichamelijke problematieken. Maar ook de financiering voor het opvolgen van somatische klachten in de psychiatrische sector staat niet op punt.

Patiënten met een chronisch fysieke aandoening mijden de geestelijke gezondheidszorg om het psychiatrisch etiket te ontwijken, omdat hun somatische klachten anders niet langer serieus genomen worden. Als ze wel beroep willen doen op psychiatrische hulpverlening, is het aanbod vaak niet voldoende aangepast aan wat fysiek haalbaar is. De groep patiënten die met langdurige fysieke en/of psychische symptomen van COVID-19 kampen voegen nieuwe uitdagingen toe aan dit probleem.

De bestaande literatuur bevestigt de slechte behandeling van patiënten met een psychische kwetsbaarheid, maar gaat niet in op concrete verhalen. Via diepte-interviews en focusgroepen brengen we de problematiek in kaart. Citaten uit deze interviews bevestigen de literatuur en concretiseren de ernstige gevolgen van de onderbehandeling van somatische klachten. Zo kan het patiënten hun leven in gevaar brengen, riskeren ze onomkeerbare lichamelijke gevolgen of lopen ze potentieel een medisch trauma op waardoor ze het vertrouwen in zorgverleners verliezen.

UilenSpiegel heeft vanuit het perspectief van de patiënt praktische en jarenlange ervaring binnen dit domein. We roepen daarom als patiëntenvereniging op tot een aantal actiepunten.

DOELEN

1. Het oprichten van een meldpunt voor klachten rond deze problematiek. Dit aanspreekpunt omvat een eenvoudige klachtenprocedure, een ombudsfunctie, het bijhouden van cijfermateriaal, het voeren van onderzoek en de mogelijkheid tot het opleggen van sancties aan zorgverleners.
2. Financiering aanpassen: nomenclatuur voor huisartsen in psychiatrische ziekenhuizen met oog voor alle extra taken naast de consultaties zelf, extra financiën voor somatische zorg in psychiatrische settings (vervoer naar consultaties, extra personeel, aanwerven paramedici...), verloning van somatische specialisten aantrekkelijker maken voor patiënten die meer tijd vergen.
3. Ervaringsdeskundigen betrekken bij het uitwerken van campagnes, projecten, opleidingsonderdelen, verder onderzoek en beleid.
4. Financiële toegemoetkomingen voor psychisch en fysisch chronisch zieken gelijk trekken.
5. Het automatisch toepassen van het derdebetalerssysteem bij huisartsen, specialisten en tandartsen. Zorgen voor een betere terugbetaling van psychofarmaca en psychologische consulten.

CONCLUSIE

De huidige benadering van lichamelijke symptomen bij mensen met een psychische kwetsbaarheid is in strijd met de patiëntenrechten, de antidiscriminatiewet en de eed van Hippocrates. Dergelijke discriminatie kan anno 2021 niet langer. UilenSpiegel roept als patiëntenvereniging politici op om bovenstaande doelen uit te werken zodat patiënten eindelijk de zorg krijgen waar ze recht op hebben.